

Předpověděl válku. Tuší, jak dopadne: „Rusko vyhraje.“ Ale trochu jinak

 povec24.cz/blog/predpovedel-valku-tusi-jak-dopadne-rusko-vyhraje-ale-trochu-jinak

4. 7. 2023

blog

VÁLEČNÝ MONITORING Před osmi lety profesor Mearsheimer varoval, že Západ Ukrajinu „vede na scestí“, které povede k válce a destrukci. Jeho slova se vyplnila. Nyní se opět pouští na tenký led odhadu budoucnosti a jeho předpověď je neradostná. Rusko vyhraje, ale bude to „ošklivé vítězství“, při kterém nedosáhne toho, co bylo účelem invaze. Konflikt pouze zamrzne a bude zde riziko, že se opět rozhoří. Mírová jednání nejsou možná, Rusko a Západ budou pro blízkou budoucnost nepřáteli. **A budoucnost Ukrajiny vypadá extrémně bledě.**

Je tomu už 8 let od památné přednášky, na které profesor politologie a mezinárodních vztahů John Mearsheimer předpověděl, že snaha „přetáhnout“ Ukrajinu na Západ bude pro ni mít tragické následky. **Nyní přichází s dalším odhadem budoucnosti**, tentokrát ohledně války na Ukrajině, který je stejně obsáhlý, jako jeho přednáška z roku 2015.

Sám Mearsheimer varuje, že předvídání budoucnosti je velice těžké, proto nakonec nemusí mít pravdu, některé jeho závěry se mohou ukázat jako mylné. Také dodává, že si nepřeje, aby se to, co předpovídá, stalo, nefandí ani jedné straně. „Prostě říkám, co si myslím, že se stane, jak se bude válka vyvíjet. A konečně, neospravedlňuji ruské chování nebo akce států zapojených do tohoto konfliktu. Jenom jejich činy vysvětluji,“ uvádí profesor, zřejmě jako předběžnou obranu před typickými obviněními.

Rusko, jeho obavy a cíle

Mearsheimer předně analyzuje současnou situaci. Podotýká, že když mluví o Západu, myslí tím převážně USA „neboť jejich evropští spojenci přijímají rozkazy z Washingtonu, pokud jde o Ukrajinu“. Vrací se do roku 2008 a konstatuje, že je zřejmé, že ruští lídři považují západní snahu včlenit Ukrajinu do NATO a udělat z ní „výspu Západu“ za existenční hrozbu a několikrát tuto myšlenku dali jasně najevo.

K této hrozbě ovšem po začátku války přibyla další. Tím Mearsheimer míní snahu Rusko porazit, vyřadit ho ze žebříčku velkých mocností či dokonce dosáhnout změny režimu nebo rozdělení Ruska tak, jako se to stalo Sovětskému svazu. Profesor se odkazuje na Putinův proslov z února 2023, ve kterém Putin prohlásil, že se Západ od pádu Sovětského svazu snaží Rusko „dodělat“. „Nabádali mezinárodní teroristy, aby na nás útočili, vyprovokovali regionální konflikty v okolí našich hranic, ignorovali naše zájmy a snažili se omezit a potlačit naši ekonomiku,“ obvinil Západ a dodal, že západní elity mají cíl „dodělat Rusko, projednou a navždy“, což je existenční hrozbou.

Kromě toho, kyjevský režim dle Mearsheimera ruští lídři vnímají jako hrozbu nejenom kvůli tomu, že je spřažen se Západem, ale vnímají ho též jako pokračování fašistických sil Ukrajiny, které spolupracovaly s nacistickým Německem za druhé světové války.

Protože si Rusko myslí, že v této válce bojuje o přežití, musí ji dle svého soudu vyhrát, shledává profesor. Jak by tedy mělo vítězství vypadat? Před válkou se jednalo o stav, kdy by Ukrajina byla neutrální a válka na Donbasu by se vyřešila. V prvních měsících války se tyto cíle zdály reálné, byly i základem vyjednávání v Istanbulu v březnu 2022. Pokud by těchto cílů Rusové dosáhli, válka by dle Mearsheimera skončila rychle nebo by vůbec nebyla.

Ovšem taková dohoda už je nemožná, NATO a Ukrajina jsou nyní v pevném spojení a neskousnou neutralitu Ukrajiny. Pro ruské lídry je ukrajinský režim nepřítelem a chtějí se ho zbavit. Denacifikace i demilitarizace vyžadují, aby Ukrajina byla dobytá.

Takové vítězství profesor neočekává. „Ruská armáda není pro tento účel dostatečně velká, bylo by třeba alespoň dva miliony mužů,“ odhaduje a dodává, že ta současná měla problém dobýt Donbas. Navíc, Západ by byl schopen značného úsilí, aby pádu Ukrajiny zabránil, a okupované území by bylo plné Ukrajinců, kteří by okupaci tvrdě vzdorovali.

Pokud jde o konkrétní cíle, Rusko chce zabrat a anektovat velkou část území Ukrajiny a vytvořit ze zbytku nefunkční zbytkový stát. Schopnost vést válku proti Rusku by pak byla u Ukrajiny drasticky snížena, nemluvě o tom, že pak by Ukrajina jen těžko vstoupila do NATO či EU a tamní politika by byla velmi náchylná k ruským zásahům. Rusko již obsadilo čtyři oblasti. Doněck, Luhansk, Cherson a Záporoží. Mearsheimer uvažuje, že Rusové chtějí obsadit oblasti, kde je významná ruská menšina (nebo i většina), naopak se budou vyhýbat oblastem s většinově ukrajinskou populací. A také budou chtít obsadit ty oblasti, jejichž obsazení Ukrajinu nejvíce ekonomicky poškodí. Odhaduje, že Rusové budou chtít obsadit ještě Dněpropetrovsk, Charkov, Mykolajev a Oděsu, aby měli nakonec celkem 43 % ukrajinského území. Zmiňuje, že někteří ruští stratégové by šli ještě dál, například Dimitrij Trenin by chtěl obsadit vše na východ od Dněpru. Tedy i východní část Kyjeva.

Hrozby pro Západ

Co se týče Západu, Mearsheimer připomíná, že před rokem 2014 nebylo Rusko vnímáno jako hrozba, naopak rostla spolupráce a rozšiřování NATO nebylo zdůvodňováno ochranou před Ruskem, které bylo slabé. Tak slabé, že nemohlo nic dělat s prvními dvěma expanzemi NATO v letech 1999 a 2004. Tato slabost byla důvodem, proč si podle Mearsheimera prezident Bush myslel, že Rusko může být dotlačeno k tomu, aby se smířilo s tím, že do aliance budou přijaty Gruzie a Ukrajina. Jenže tato představa byla mylná a když vypukla ukrajinská krize, tak Západ „najednou“ začal vykreslovat Rusko jako nebezpečného nepřítele, kterého je nutné potlačit, píše profesor.

Vnímání hrozby ze strany Ruska eskalovalo tak, že je nyní bráno jako existenční. USA a jejich spojenci jsou nyní na Ukrajině zapojeni tak hluboko, že jediné, co chybí, je, aby začali mačkat knoflíky a spouště, píše Mearsheimer. Prohrát válku by mělo velice negativní následky pro Washington i pro NATO. Reputace USA by byla poškozena, takže by se k nim začali chovat jinak jak jejich přátelé, tak protivníci, jako například Čína. Nemluvě o evropských členech aliance, kteří ji vidí jako nenahraditelnou, tudíž její možné poškození vnímají s obavami.

Navíc, západní lídři boj podávají konflikt jako souboj autokracie a demokracie, tedy souboj dobra a zla. A budoucnost současného světového uspořádání spojují s porážkou Ruska. Cílem Západu tedy je, aby Rusko přišlo o dobytá území a jeho ekonomika se zhroutila pod vahou sankcí. Úspěchem by bylo, kdyby Rusko už nadále nebylo světovou mocností a nemohlo už dále ohrožovat Ukrajinu. Jsou zde pak i podružné cíle, jako dostat ruské představitele před soud a rozbít Rusko na menší státy, konstatuje John Mearsheimer.

Západ také trvá na tom, že Ukrajina bude v NATO, i když panují neshody, kdy a za jakých podmínek by k tomu mělo dojít. Generální tajemník NATO Jens Stoltenberg uvedl, že prvním krokem k členství

Ukrajiny musí být vítězství nad Ruskem.

Ukrajina

Ukrajina dle Mearsheimera bezpochyby čelí existenční hrozbě, vzhledem k tomu, že Rusko ji chce rozporcovat a zajistit, že zbývající část bude nejen ekonomicky slabá, ale nebude ani de facto, ani de jure součástí NATO. A není také pochyb, že Kyjev má společné cíle se Západem, tedy porazit a oslabit ruský režim, aby mohl získat ztracené území. Kromě toho, ukrajinští představitelé jsou pevně rozhodnutí se přidat k NATO a EU. Jak tedy profesor shrnuje, všichni tři aktéři v ukrajinském konfliktu si myslí, že čelí existenční hrozbě, tedy musí vyhrát, nebo budou čelit strašlivým následkům.

Jak probíhá válka

Zde Mearsheimer konstatuje, že z konfliktu se stala tzv. atriční válka, tedy válka, kde se aktéři snaží vyčerpat schopnosti protivníka, a tím ho donutit se vzdát. Obě strany se také snaží zabrat území, ale to je druhořadý cíl oproti vyčerpávání protivníka.

Mearsheimer uvádí, že ukrajinská armáda měla navrch v druhé polovině roku 2022, kdy vyhnala ruské síly od Charkova a od Chersonu, ale Rusko pak mobilizovalo, reorganizovalo armádu, zkrátilo bojové linie a poučilo se ze svých chyb a v roce 2023 už má v boji navrch.

Hlavní převaha spočívá dle Mearsheimera v dělostřelectvu, tedy hlavní opotřebovací zbraní. Tato převaha se projevila při bitvě o Bachmut. „I když trvalo deset měsíců, než se Rusové Bachmutu zmocnili, způsobili ukrajinským silám velké ztráty právě dělostřelectvem,“ upozorňuje a připomíná, že nedlouho na to zahájila Ukrajina svou protiofenzivu, kterou chce prorazit ruské obranné linie, ušetřit jim tvrdou ránu a získat zpět území. Tedy v podstatě zopakovat úspěchy u Charkova a u Chersonu.

Ale úspěchy jsou malé a ukrajinská armáda je zaseklá v opotřebovacím boji s tou ruskou. Jak profesor připomíná, úspěchy u Chersonu a u Charkova v druhé polovině roku vycházely z toho, že Ukrajinci bojovali proti roztroušeným silám v přesile. To ale dnes už neplatí a Ukrajinci útočí na dobře připravenou ruskou obranu. Ale i kdyby ji prorazili, Rusové podle jeho názoru frontu brzy stabilizují a opotřebovací boj bude pokračovat. S nevýhodou pro Ukrajince, protože Rusko má značnou palebnou převahu.

Budoucnost konfliktu

Mearsheimer věří, že válku vyhraje Rusko, tedy obsadí značnou část ukrajinského území a ze zbytku bude nefunkční zbytkový stát.

„Pokud mám pravdu, bude to vážná prohra pro Ukrajinu a Západ,“ říká. Jako malé pozitivum vidí, že ruská výhra sníží pravděpodobnost jaderného konfliktu, který by naopak hrozil, pokud by Ukrajina začala vítězit.

Svůj úsudek, že Rusko zvítězí, opírá Mearsheimer o několik klíčových poznatků. Jedná se o opotřebovací konflikt, ve kterém je snaha protivníka vyčerpat tak, že už nedokáže bránit své území, a záleží na třech faktorech. Jednak odhodlání obou stran, pak na rozdíl v populaci a na tom, jaký je poměr ztrát mezi stranami. V poměru ztrát a v populaci Rusové vedou, odhodlání je podle Mearsheimera srovnatelné. „Jak Rusko, tak Ukrajina věří, že jejich existence je ohrožena, takže jsou obě strany přirozeně plně odhodlané válku vyhrát. Je tak těžké najít v úrovni jejich odhodlání nějaký rozdíl,“ zdůvodňuje.

Pokud jde o populaci, Mearsheimer uvádí, že tento rozdíl byl na začátku války přibližně 3,5 ku jedné ve prospěch Ruska. „Od té doby se výrazně posunul ve prospěch Ruska. Asi osm milionů Ukrajinců ze země uteklo, což odečítá z ukrajinské populace. Asi tři miliony z nich šly do Ruska, což posiluje ruskou populaci. Kromě toho, na

územích, které Rusko kontroluje, žijí 4 miliony ukrajinských občanů, což dále posiluje Rusko. V součtu to dává Rusku výhodu přibližně 5 ku jedné ve velikosti populace,“ vysvětluje.

Nejkontroverznějším tématem jsou pak ztráty. Na Západě panuje přesvědčení, že ruské a ukrajinské ztráty jsou srovnatelné nebo dokonce, že ruské ztráty jsou větší. Oleksij Danilov, tajemník Rady národní bezpečnosti a obrany Ukrajiny na příklad tvrdí, že za jednoho ukrajinského vojáka padlo v Bachmutu sedm a půl Rusa.

„Tato prohlášení jsou mylná. Ukrajinské síly utrpěly mnohem větší ztráty než jejich ruští protivníci z jednoho důvodu: Rusko má mnohem více dělostřelectva než Ukrajina,“ kontruje John Mearsheimer. A vysvětluje, že v opotřebovacím konfliktu je dělostřelectvo nejdůležitější zbraní, což uznává i americká armáda. „Podle všech zdrojů mají Rusové převahu pět ku jedné až deset ku jedné, což je pro ukrajinskou armádu na bojišti významná nevýhoda,“ uvádí profesor s odvoláním na řadu článků z různých médií včetně ukrajinských. A usuzuje, že pokud jsou ukrajinské ztráty v poměru dva ku jedné, jedná se ještě o konzervativní odhad.

Dodává, že známé pravidlo tři ku jedné, tedy že útočník potřebuje třikrát větší sílu, aby zdolal bránícího se protivníka, se nedá v případě Ukrajiny takto aplikovat. Už jen proto, že Ukrajina také útočila, u Charkova a Chersonu. A i když měla značné územní zisky, ruské dělostřelectvo ukrajinským vojskům při protiofenzívám způsobilo značné ztráty. A současná protiofenziva je vedena proti silám, které jsou připravené mnohem lépe než ty u Charkova a Chersonu. Obecně jsou ve válce role útočníka a obránce smíchané, protože i obránce většinou podniká protiútoky. A útočící armáda často má menší ztráty než obránce. „Zkrátka, při obraně se hodně útočí,“ shrnuje profesor s tím, že ruská palebná převaha značí, že tyto protiútoky budou dražší pro Ukrajinu.

Kromě toho Rusové změnili taktiku a už nepodnikají velké útoky, aby zabrali území. Sám generál Surovikin se vyjádřil, že jejich strategií je ušetřit každého vojáka a neustále ubíjet postupujícího nepřítele. Oblíbenou ruskou taktikou je pak zaútočit s malou jednotkou pěchoty, na kterou Ukrajinci použijí minomety a dělostřelectvo. Což Rusům umožní zjistit, kde se tyto nacházejí a zaútočí na ně svým dělostřelectvem. Pak opět přijde na řadu průzkumný útok, který když se setká s velkým odporem, tak se proces opakuje.

Podle Mearsheimera pak Západ nemůže v této oblasti Ukrajině pomoci, protože na to nemá industriální kapacitu. Ani ji nemůže rychle vybudovat. „To nejlepší, co Západ zvládne, alespoň příští rok, je udržovat současnou úroveň nepoměru v dělostřelectvu mezi Ruskem a Ukrajinou a i to bude náročný úkol,“ soudí.

Ukrajina samotná s tím pak může dělat ještě méně, protože její schopnost vyrábět zbraně je omezená. „Je skoro úplně odkázána na Západ, nejen ohledně dělostřelectva, ale v podstatě u jakéhokoliv složitějšího zbraňového systému,“ konstatuje profesor. Naopak Rusko výrobu navyšuje, jak ostatně uvedl i Putin. „Zkrátka, vzhledem k zuboženému stavu ukrajinského průmyslu, není Ukrajina v pozici, aby mohla opotřebovací konflikt vést sama. Může ho vést jen s podporou Západu. Ale i pak je odsouzena k prohře,“ hodnotí profesor.

Pak je tu ještě ruské letectvo, které se v prvním roce války drželo zpátky a prakticky nemělo na chod války vliv, protože ukrajinská protiletadlová obrana byla efektivní. Ale nyní byla oslabena tak, že Rusové mohou zasahovat cíle na frontové linii i za ní. Jako důležitou zbraň považuje profesor i kluzákové pumy, které Rusové vyrobili adaptací starých pultunových bomb FAB 500.

Celkově je pokračování války výhodné pro Rusko a nevýhodné pro Ukrajinu, myslí si John Mearsheimer. Jedinou nadějí Ukrajiny je, že by ruské odhodlání vést válku selhalo, ale to nepředpokládá vzhledem k tomu, že si ruští lídři myslí, že čelí existenční hrozbě.

Možnosti diplomacie

Po návratu k diplomacii se sice ozývá volání v podstatě po celém světě, ale Mearsheimer vidí příliš mnoho překážek. Jako nejlepší scénář vidí zamrzlý konflikt, ovšem obě strany se budou snažit tu druhou oslabit a bude stále hrozit, že se boje obnoví. „Na té úplně základní úrovni není mír možný, protože obě strany berou tu druhou jako smrtelné ohrožení, které musí být v boji poraženo. V takovém případě je jenom velice malý prostor pro kompromis,“ prohlašuje profesor.

Pak jsou další dva body, kde v podstatě není jak se dohodnout. Jednak jde o území, Ukrajinci jsou odhodlaní ho získat zpátky, ovšem Rusko už tato území oficiálně anektovalo a zřejmě se bude snažit získat i další. Ale hlavně o postavení Ukrajiny po válce. Ukrajina chce bezpečnostní záruky, které je v podstatě schopné dodat jen NATO. Jenže požadavek ruských lídrů je, aby Ukrajina byla neutrální. „Tato kvadratura kruhu je neřešitelná,“ soudí profesor.

A pak jsou tu ještě dvě další překážky. Nacionalismus a naprostá ztráta důvěry na ruské straně. Profesor shledává, že nacionalismus je na Ukrajině už asi sto let silným faktorem a nepřátelství k Rusku je jeho silnou součástí. Ta ještě posílila, když v roce 2014 vypukl konflikt, který trvá v podstatě dodnes. Jazykový zákon, který schválil ukrajinský parlament, pak napomohl rozpoutat občanskou válku na Donbasu a ruská anexe Krymu také nepomohla. „Navzdory tomu, co se říká na Západě, Putin věděl, že Ukrajina je odlišná od Ruska a že konflikt etnických Rusů a rusky hovořících obyvatel s ukrajinskou vládou na Donbasu je celý o otázce národnosti,“ upozorňuje Mearsheimer.

Ruská invaze pak z nacionalismu vytvořila na obou stranách hypernacionalismus. Pohrdání a nenávisť k tomu druhému prostupuje oběma společnostmi. Například jeden kyjevský deník dle Mearsheimera tvrdí, že slavní spisovatelé jako Lermontov,

Dostojevskij, Tolstoj a Boris Pasternak byli „zabijáci, plenitelé a hlupáci“. Další ukrajinský autor pak prohlašuje, že ruská kultura je „barbarství, vraždy a ničení... Takový je osud kultury nepřítele.

Ukrajinská vláda pak derusifikuje a dekolonizuje, tedy z knihoven mizí díla ruských autorů, přejmenovávají se ulice, strhávají se sochy, zakazuje se ruská hudba vytvořená po roce 1991, dělí se církve a použití ruského jazyka je minimalizováno. Za asi netrefnější v tomto ohledu považuje profesor Zelenského výrok: „Nikdy neodpustíme. Nikdy nezapomeneme.“

Na ruské straně se pak podle reportérů dennodeně objevují v televizi urážky Ukrajinců. A Rusko se snaží anektované oblasti rusifikovat, což obnáší vydávání ruských pasů, změnu učiva na školách, změnu měny či přejmenování měst a ulic, z nichž nejslavnější je Bachmut, který se nyní nazývá Arťomovsk. „Ani Rusové zřejmě nezapomenou a neodpustí,“ usuzuje profesor a dodává, že v případě války je hypernacionalismus normální.

Ovšem komplikuje jakékoliv jednání a dává Rusům důvod dobývat oblasti, kde žijí rusky hovořící obyvatelé, kteří by teoreticky měli být nakloněni ruské nadvládě vzhledem k tomu, jak ukrajinská vláda nesnáší vše ruské. Ukrajince ovšem Rusové podle Mearsheimera zřejmě vyženou, protože se obávají vzpoury, pokud by na území zůstali. „Tento vývoj posílí nenávist mezi Rusy a Ukrajinci, což kompromis ohledně území v podstatě znemožní,“ myslí si profesor.

A poslední důvod, proč vyjednávání nebude fungovat, je podle něho to, že Rusové ztratili důvěru k tomu, že Ukrajina a Západ vyjednávají v dobré víře. Podotýká, že to neznamena, že ukrajinští a západní představitelé Rusům věří, ale v Moskvě je tento problém zvláště závažný. Naráží tím na Minské dohody a prohlášení těch, kdo je pomáhali schválit, že se jednalo jen o zdržovací taktiku, aby Ukrajina mohla posílit své vojenské schopnosti a dobýt Donbas. To řekla například bývalá kancléřka Merkelová, ale také ukrajinský exprezident Petro Porošenko.

Putin dle Mearsheimera chtěl, aby Minské dohody fungovaly a po prohlášení Merkelové řekl: „Myslel jsem, že ostatní účastníci této dohody jsou alespoň upřímní, ale ne, ukázalo se, že nám také lhali a chtěli jen napumpovat Ukrajinu zbraněmi a připravit ji na vojenský konflikt.“ A dodal, že kvůli klamu Západu zmeškal příležitost konflikt vyřešit ku prospěchu Ruska: „Upřímně, asi jsme se probrali pozdě. Možná jsme to všechno měli začít dříve, ale doufali jsme, že to dokážeme vyřešit v rámci Minských dohod.“ A ještě řekl: „Důvěra byla skoro na nule už tak, ale jak máme po těchto prohlášeních vyjednávat. O čem? Jak můžeme s někým uzavřít dohodu a jaké jsou záruky?“

Z toho všeho profesor usuzuje, že konflikt neskončí mírovým jednáním, naopak se ještě o rok protáhne a pak nakonec zamrzne, ovšem může se kdykoliv rozhořet.

Následky

Vztahy Ruska a Západu budou pro blízkou budoucnost nepřátelské a situace nebezpečná, míní John Mearsheimer, každá strana se bude snažit té druhé způsobit co největší bolest. A to se nezmění ani když konflikt zamrzne. „Moskva se bude snažit využít existující rozpory mezi evropskými zeměmi a oslabit transatlantické vztahy a také instituce, jako je EU a NATO. Vzhledem k tomu, jaké škody válka napáchala a ještě páchá na evropské ekonomice, jak roste v Evropě nespokojenost s tím, že válka na Ukrajině bude trvat věčně, jaké jsou rozdíly mezi USA a Evropou pokud jde o vztah k obchodu s Čínou, budou mít ruští lídři dost příležitostí, jak Západu škodit,“ říká s tím, že tyto snahy pak budou navyšovat rusofobii a situace se ještě zhorší.

Západ naopak bude udržovat sankce a minimalizovat ekonomické vztahy, aby Rusku uškodil. Ve spolupráci s Ukrajinou se bude snažit na dříve ukrajinských územích vyvolat nepokoje. A Spojené státy se budou snažit Rusko potlačit. Odhodlání přijmout do NATO Gruzii a Ukrajinu nepoleví, i když to zůstane nepravděpodobné. A evropské i

americké elity nadále budou nadšeně prosazovat změnu režimu v Rusku a pohnání Putina k soudu. „Nejenže budou vztahy mezi Ruskem a Západem v budoucnu jedovaté, budou i nebezpečné, protože tu bude hrozit jaderný konflikt nebo konflikt mocností mezi Ruskem a Spojenými státy,“ odhaduje profesor.

Katastrofa na Ukrajině

Konstatuje, že Ukrajina měla vážné ekonomické a demografické problémy už před válkou. Ovšem následky války jsou dle jeho slov „hroživé“. Světová banka odhadla, že v roce 2022 se ukrajinská ekonomika smrskla o 29,2 %. Kyjev potřebuje obrovské částky, jednak aby zemi udržel v chodu, ale také na vedení války. Škody dle světové banky překročily 2,9 bilionu korun a na obnovu Ukrajiny bude potřeba 8,9 bilionů korun.

Chudoba za rok války vyskočila z 5,5 % na 24,1 %. Osm milionů lidí Ukrajinu opustilo, dalších 7 milionů pak muselo opustit své domovy, ale jsou stále na Ukrajině. OSN zatím potvrdila 8490 úmrtí civilistů, ale toto číslo bude nepochybně větší. A podle Mearsheimera jsou ukrajinské ztráty v boji nepochybně vyšší než 100 000 vojáků.

„Budoucnost Ukrajiny vypadá extrémně bledě. Válka nevykazuje žádné známky brzkého ukončení, což znamená další ničení infrastruktury a obydlí, další ničení měst, další úmrtí civilistů i vojáků a další škody na ekonomice. A nejenže Ukrajina pravděpodobně ztratí ještě více území ve prospěch Ruska, ale podle Evropské komise ‚válka nasměrovala Ukrajinu na cestu nezvratného demografického úpadku‘. Aby toho nebylo málo, Rusové budou dělat přesčas, aby udrželi zbytek Ukrajiny ekonomicky slabý a politicky nestabilní. Probíhající konflikt také pravděpodobně podnítl korupci, která je dlouhodobě akutním problémem, a dále posílí extremistické skupiny na Ukrajině. Je těžké si představit, že by Kyjev někdy splnil kritéria nutná pro vstup do EU nebo NATO,“ shledává profesor.

Závěr

„Mělo by být jasné, že válka na Ukrajině je obrovská pohroma, u které není pravděpodobné, že by skončila v brzké době, a až skončí, tak mír nebude trvalý,“ říká profesor Mearsheimer. Znovu zopakoval slova ze své přednášky z roku 2015, tedy že západní uvažování o Rusku je mylné. „Není pochyb o tom, že Rusko napadlo Ukrajinu, ale prapůvodem této války je, že se Západ – a zde hovoříme zejména o Spojených státech – snažil z Ukrajiny vytvořit západní výspu na ruských hranicích. Základem této strategie bylo včlenění Ukrajiny do NATO, což nejen Putin, ale i celý ruský establishment, vnímal jako existenční hrozbu, které je potřeba zabránit,“ uvedl.

„Často se zapomíná, že řada amerických a evropských politiků a stratégů byla od počátku proti rozšiřování NATO, protože chápali, že Rusové v něm budou vidět hrozbu a že tato politika nakonec povede ke katastrofě. Seznam odpůrců zahrnuje George Kennana, ministra obrany prezidenta Clintona Williama Perryho i jeho náčelníků generálního štábu generála Johna Shalikashviliho, Paula Nitzeho, Roberta Gatese, Roberta McNamaru, Richarda Pipesa a Jacka Matlocka, abychom jmenovali alespoň některé. Na summitu NATO v Bukurešti v dubnu 2008 se francouzský prezident Nicolas Sarkozy i německá kancléřka Angela Merkelová postavili proti plánu prezidenta George W. Bushe přivést Ukrajinu do aliance. Merkelová později uvedla, že její nesouhlas vycházel z přesvědčení, že Putin by si to vyložil jako ‚vyhlášení války‘.

Odpůrci rozšiřování NATO měli samozřejmě pravdu, ale svůj boj prohráli a NATO se rozšiřovalo na východ, což nakonec vyprovokovalo Rusy k zahájení preventivní války. Kdyby Spojené státy a jejich spojenci v dubnu 2008 nepodnikli kroky k tomu, aby Ukrajina vstoupila do NATO, nebo kdyby byli ochotni vyjít vstříc bezpečnostním zájmům Moskvy po vypuknutí ukrajinské krize v únoru 2014, na Ukrajině by dnes pravděpodobně žádná válka nebyla a její hranice by vypadaly stejně jako v roce 1991, kdy získala

nezávislost. Západ se dopustil kolosální chyby, za kterou on i mnozí platí a ještě platit budou," zakončil svou studii profesor John Mearsheimer.

Parlamentní listy

sdíletj na

4

Ohodnotit příspěvek

1200

Ten člověk patří k západnímu systému a jeho předpověď před osmi léty nebylo nic těžkého. A to, co tvrdí, že Rusko napadlo UK je lež „západu“. To přece západ infiltroval a napadl UK, probudil a podpořil fašisty a ukrobander nacisty. Co chtít od prohnitého západu, nic dobrého světu nepřinesl jen kolonialismus, vykořisťování, války, utrpení, hyenismus. Západ to je jen samé blebleblebla, primitivita, klam a podvody. Žumpa, která se už konečně sama bortí a jednou skončí pod vodou na dně moří, planeta to svinstvo zase bude muset začistit.

Odpovědět Pavel z Moravy

A jinak, samozřejmě i on patří k tomu současnému zvrácenému a úchyláckému západu, tak nemůže mluvit asi jak by chtěl. A oni jsou ve většině infikovaní nenávisť k Rusku.

Odpovědět All

Samozřejmě! Rusko nenapadlo Velkou Británii (UK) ani Ukrajinu (UA). V UA začala v r. 2014 občanská válka s podporou KoZa a střední a východní Ěwropy. Rus přišel Zaštitit etnické Rusy. Bude se

dlouho jednat ve Vídni a NATO (NANĚ) a SSA se bude Rusko všemožně snažit ojeb*at' jako vždy co svět světem stojí. Násilník chápe každý ústupek z dobré vůle jako slabost opačné strany.

Autor

Já teda nevím, ale když si “vypíchnu” jednu věc, tak letectvo Ruska naopak vládlo ve vzduchu od počátku a to, že nelítají nad územím Ukrajiny v “dostatečném pro západ čase a množství” je dáno snahou chránit co nejvíce životy ruských letců a vlastně všech vojáků. Navíc se zbraněmi, které mají Rusové k dispozici nemusí být letadla přímo nad cílem, aby jej zasáhly. A navíc ruská letadla mají velmi slušnou obranu před těmi zbraněmi, které má Ukrajina k dispozici. Ale proč zbytečně riskovat, když stačí 100 – 300 kilometrů od fronty zapustit hypersonickou raketu a dosáhnout toho samého, jako přímým náletem.

Je to prostě další západní pohled na věc, sice střízlivější, ale plně v jeho chápání. Takže tohle zrovna “tady” nelze pochopit. Jjeich původní a jediná snaha chránit životy amerických vojáků je ta, že každého zastrašují, dezinformují “skvělými zbraněmi”. Ne nepodceňují je, ale svoji “cenu” ukázaly tyto zbraně na Ukrajině. Takže mimo “západní blok” nakonec dojde k poklesu objednávek na americkou výzbroj. Chtěli větší zisky za každou cenu a dostanou spíše naopak pokles v dlouhodobém horizontu.
pokr.

Autor

Odpovědět Peter 008

O tom, jaký bude výsledek nerozhodují ani takoví analytici, ani já, ale ti, co bojují a jednají v diplomatických prostorách. A na úspěch Západu bych nevsadil ani “pěťák”. Protože Rusko se prostě změnilo a již se nehodlá vrátit ke starým způsobům, které Západ tak dlouho zneužíval a využíval proti Rusku.

Možná se pletu, ale vypadá to, že analytik zůstal v zajetí právě těchto “návyků” se takto dívat na Rusko.

Ukrajina je i přes dodávky mnoha západních zbraní všemožného původu velmi oslabená, demoralizovaná mezi “obyčejnými” lidmi a dobře ví, že nebrání svoje území, i když na něm žijí a pracují. Právě Západ jim tohle již před lety sebral a to doslova a do písmene. Rusové bojují o své blízké, o svou budoucnost a to jim (vždy) dodává jejich sílu.

Pokud Rusko uzavře nějaké dohody – ne s celým Západem, to je nereálné – ale s jednotlivými zeměmi, pak to bude na jeho podmínkách a vzájemně výhodné – např. vy koupíte a předem zaplatíte plyn, ropu a Rusko jim bude garantovat spolupráci a případnou nedotknutelnost území. Nezaplatíte předem, nic nebude ... Jo, a dolary a libry, ani euro neberem ...

Jo a předem je mi hrozně líto chudoby amerických výrobců zbraní ...

Naposledy upraveno\$ s uživatelem\$

Odpovědět Peter 008

Rusové se hlavně poučili v tom, že těm západním grázlům nesmí nikdy věřit. Ale musí si také dát bacha na ty své zrádné neoliberály ve vlastních řadách. A na Evropu ať se Rusko úplně vyprdne, nestojí jim to za to.

Profesor vidí ukrajinský problém pohledem Západu, a dále ho vidí zúženě. Ve skutečnosti je ukronacismus okrajový problém, který může být nahrazen problémem gruzínským, azerbajdžánským, syrským, aj. Hlavní je restrukturalizace Evropy a celého světa – od unipolárity k multipolaritě.

Odpovědět Milan ze Zahrady Čech

Nu, s těmi sympatizanty Babiše je to fakt síla. Člověk co vytvořil Vrbětice, ruku v ruce jede tu svoji ligu s EU, neboť se má z toho dobře, ládoval do lidí ten mrna sajrajt. Jeden by řekl, že normální človíček ho musí mít přečteného. A ono hle jakou má podporu. A znovu se vrátím k tomu co se objevuje teď a co jsem říkal již dávno, že ten mrna stříkanec je asi genetická látka. A když je něco genetického, tak to mění geny a dle mne a to jsem úplně bl. bý laik to

také může měnit vědomí. To si myslím, já to netvrdím. Já jenom proč to tak mermomocí chtěli do všech vpravit a byli tak zuřivě vůči těm oponentům. Viděli úplně rudě, vzpomeňme třeba pana Kubka a další. Že by fakt takový zájem o zdravíčko svých oveček. Nu teď se potvrzuje, že většina oveček s nimi souzní, zajímalo by mně, kolik z těch souznících má v sobě tu šmakuládu. Třeba to ví zrovna pan Babiš, ale ptát se ho již nebudu, stačilo, že jsem ho mailem kontaktoval dvakrát nebo třikrát za covidu a on nic. Já vím, byl vytížený.

Odpovědět Milan ze Zahrady Čech

Na naší politické scéně není nikdo.

Další vláda bude ještě horší, než ta dnešní.

Odpovědět Pavel

Hm... Nezapomeňte pro sichr sepsat testament a tu výhru někomu odkázat, kdybyste náhodou během toho "dopadání" skončil ve futrálu, páč jako fašistickej stát, podporující nacistický kvazistát, máme u Gosudara taky vroubky a když se kácí les lítaj třísky.

Z Chersonu odešli Rusové spořádaně a preventivně, protože správně odhadli to s Kachovskou nádrží. Puč podporovaný Západem přivedl k moci banderovce, kteří hned začali s přípravami na válku. Jinak by to celkem šlo.

Odpovědět Vladimír

Západ je masírován silněji než my. Včetně elit.

Skutečnou pravdu známe jenom my. Dokážeme si ji sami zjistit. Oni ne.

Putin je stratég což již několikrát dokázal na rozdíl od dementních idiotů západu+USA a je mu naprosto jasné že není možné operací ukončit pokud nebude Ukrajina vyčištěna od fašistů, benderovcu a žoldáků. Ty prognózy rádoby "znalců" jsou pouhým přáním a nesmyslnou konspirací. BŮH OCHRAŇUJ PUTINA.

